

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vsa leto 13 K 20 v, ali gl. 6-60
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70

Posamične številke stanejo 10 vlp.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: „Obnova“ letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne svez“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loc. Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in za.

Dr. A. Gregorčič,

nesreča goriških Slovencev.

Piše —n—

II.

Talenti za zdražbarstvo ga niso oddaljevali le od dela strogo narodnostnega značaja, ampak tudi od dela na gospodarskem polju. Kaj pa smo imeli? Malo več kot nič. Ljudska posojilnica v Gorici se je le počasi razvijala; toliko, da je bila tu. Gregorčič se je bore malo menil za posojilnico, saj duhovski denarni zavod je bil »Mont«, je in ostane. Ko se je snovala »Trgovsko-obrtna zadruga«, zaman iščeš Gregorčiča zraven, kakor se tudi ni menil, ko je bila ustanovljena, in sploh ne za nikako zadrugo; pri takem trudapolnem delu, kakor je bilo n. pr. z Mizarsko zadrugo v Solkanu, ni prijalo strastnemu možu.

Kar smo dosegli v teh pogledih, je delo drugih gospodov, ki se znajo oprijeti kake reči ter jo tudi izvesti. Gospodarsko polje, to mu je španska vas; glede trgovine in obrti se je bil pospel mož takrat, ko so se jeli Slovenci na Goriškem prvič resneje zanimati za trgovsko-obrtno zbornico, do gorostasne trditve, da Slovenci nimamo v tej zbornici ničesar iskati!

Poglejmo na šolsko polje. To je tisto, s katerega se poje dr. Gregorčiču toliko hvale in slave, pa nezaslužene! Gregorčič dela za »Šolski Dom« šele od leta 1899., od časa razkola, ko so klerikalci uzurpirali »Š. Dom«. Poprej je bilo lahko. Drugi so mu nabirali denar, agitirali, hodili okoli ljudij, delali načrte, se trudili in pehali za šolsko družbo ter tudi dosegli uspehe, s katerimi pa se je okošatil zopet »voditelj« dr. Gregorčič. On je sedel na mehkem doma, drugi so pritiskali kljuko, se žrtvovali v svojo škodo z zamudo časa; ko pa je bil napočil čas,

da se postavi primerno poslopje, mu je padel pogum na konec črne suknje; če bi bilo šlo po njegovem, bi imeli v Križni ulici na mestu sedanjega poslopja — kurnik.

Vsi tisti pevci Gregorčičeve slave na šolskem polju naj nam zapojejo rajši pesem o škodi, katera je od leta 1899. dosedaj že zadela mestne Slovence, ker se »Š. dom« ne more razvijati tako, da bi popolnoma zadoščal svojim nalogam. Razvijati pa se ne more prav radi tega ne, ker je v Gregorčičevih rokah, namesto da bi bil last naroda!

Škoda, ki nastaja vsled Gregorčičeve trme, je velika pa bo še večja; bili so časi, ko se je bilo že resno bati za obstoj »Š. D.«, in da niso priskočili možje naprednega mišljenja na pomoč, bi bil sam dr. Gregorčič pokopal »Š. Dom«.

Tako rado se zatrjuje, kako je mož delaven na šolskem polju. Ljudje pri tem sodijo pač preveč površno. Boj za slovensko mestno šolo v Gorici kaže napake tudi na slovenski strani. Upoštevamo pa, da je bil ta boj izredno hud. Huda stran seveda se ne tiče dr. Gregorčiča. Kakorhitro pa je z razkolom proglasil dr. Gregorčič tudi šolsko polje za svoje in je bil slep in gluha za vsako skupno delovanje v obliki naših najvitalnejših vprašanjih, je pašlo šolsko vprašanje pod mizo in dr. Gregorčič je čebnil s svojo posvečeno nogo to vprašanje med staro šaro. Niti koraka več, niti besede več. Svojega nekdanjega stavca Marušiča je bil poslal še enkrat na magistrat s šolskim vprašanjem, potem pa je utihnilo vse.

Brile so pač hude sape, velike vetrove je bil vzbudil dr. Gregorčič, sporkorjeni grešni! po naši deželji, bil je ves v svojem elementu. Strast je segla zopet do najvišje potence, in redil se je od člankov najpodlejšje vsebine in od ovadeb, kjer se zrcali njegova duša in srce. —

s svojimi ljubčki na majhnih sivih camarguskih konjih.

Vsa ta množica se gnjeje in preriva pred vrati Tartarina, tega dobrega Tartarina, ki je odhajal med »Turke« pobijati leve.

Alžir, Afrika, Grčija, Perzija, Turčija, Mezopotamija, vse to tvori za Tarasconce samo eno veliko, zelo nedoločno, skoro mitologično deželo, in to imenujejo Turčijo...

Sredi te gnječe prihajajo in odhajajo lovci čepic, ponosni na slavo svojega mojstra.

Pred hišo z baobabom stoje dvojica velika kola. Zdajpazdaj se odpre vrata, in videti je nekaj oseb, ki se resno izprehajajo po malem vrtu. Nekaj ljudij prinaša zaboje, kovčge in vreče ter jih nalaga na kola.

Pri vsakem novem koliju v množici zašumi. Glasno si imenujejo vse predmete. »To je šotor...« »To so konserve...« »Lekarna...« »Zaboja z orožjem«. In lovci čepic dajejo pojasnila.

Okoli desete ure nastane med množico naenkrat živahno gibanje. Vrtna vrata se hitro zasučejo v svojih tečajih.

»To je on!... To je on!« kriče.

Da, to je on.

»Ko se prikaže na pragu, se začujeta iz gnječe dva vsklika začudenja:

»To je Turek!«...

»Očali ima!«

Tartarin iz Tarascona, odhajaje v Alžir, je res mislil, da se mora obleči v alžirsko

Oklenil pa se je z vso svojo silo »Š. Doma«, dobro vedoč, da ga more izkoristiti kar najbolje v svoje politične namene. Slavopevci, pojte mu naprej!

Kancelparagraf.

Kakorhitro se je bilo začelo razpravljati o splošni in jednaki volilni pravici, se je zahtevalo od napredne strani na Kranjskem in na Goriškem uvedbo kancelparagrafa. Po takem paragrafu bi bilo zabranjeno politikujočim duhovnikom za časa volitev zlorabiti vero in cerkev v politične namene. V našem deželnem zboru so se takrat takoj zrepčili klerikalci ter kar na kratko zatrjevali, da ni res, da bi se vera in cerkev zlorabljala v politične namene. Laški liberalci so bili tako liberalni, da so se udali slovenskim klerikalcem, in kancelparagraf ni bil sprejet. Zato pa bodo ti laški liberalci pošteno tepeni pri bližnjih državnoborskih volitvah. Za kancelparagraf so se zavzemale tudi razne napredne stranke v drugih narodih in socijalni demokratje.

Umevno, da je moralo priti tudi v odseku za volilno reformo do govora o kancelparagrafu. Slovenski državni poslanec dr. Ferjančič je stavil predlog, ki se glasi tako-le: »Duhovnik ali kak drugi verski služabnik, ki napoveduje ustno ali pismeno cerkvene kazni za časa javnih volitev z namenom, vplivati na volilca, da bi ne volil ali volil v njegovem smislu, ki uporablja duhovne grožnje ali sploh zlorablja cerkveno avtoriteto, je kriv prestopka in se kaznuje z zaporom od enega tedna do 3 mesecev, oziroma z globo od 50 — 1000 K.«

Klerikalci so zagnali velik krik. Tisti ljudje, ki so poprej tako slovesno zatrjevali, da je laž, da se zlorablja vera in cerkev v politične svrhe, so se uprli z vso silo — kancelparagrafu, kakor imenujejo Ferjančičev predlog. Če bi v resnici ne obstojala taka zloraba, potem bi bili morali reči, da naj se le sprejme

kancelparagraf; saj bi jih nič ne zadeval. S krikom pa so potrtili obstoj zlorabe vere in cerkve v politične svrhe, izjavili, da tako zlorabo naravnost potrebujejo v svoje namene ob volitvah. Zagrozili so celo, da strmoglavijo vso volilno reformo, ako se sprejme kancelparagraf!

Tisti navidezni svobodomislec med drugimi narodi so začeli odjenjavati pod pritiskom klerikalcev, in celo socijalni demokratje, ki so popisali že cele folijante za kancelparagraf, so kar nakrat spremenili barvo, in junak Adler je glasoval v pododseku proti kancelparagrafu. Tako strahujejo klerikalci poslance slavnega avstrijskega državnega zbora. Socijalni demokratje so dosegli v pododseku, da je bil odklonjen predlog, da je bojkotiranje obrtnikov kaznivo dejanje. Ker bodo torej smeli pri volitvah bojkotirati vsakega trgovca, podjetnika ali obrtnika, je glasoval proti kancelparagrafu njihov glavar dr. Adler. V pododseku imajo svobodomiselnice stranke večino, vendar je propadel kancelparagraf, ker svobodomiselnost razuhil Nemci in Čehovi ni vredna piškavega oreha. Za kancelparagraf so glasovali le Ferjančič, češki narodni socijalec Choc in Stein. Pritiskala je tudi vlada, zlasti se je postavil proti kancelparagrafu tudi justični minister Klein.

Med najbolj glasnimi proti kancelparagrafu so bili seveda slovenski klerikalci. To so vpili, kakor bi se jim bilo stopalo na kurja očesa! »Slovenec« je lagal celo, da bi trpelo obmejno slovenstvo, ako bi se prepredala zloraba vere in cerkve v politične namene.

Šusteršičev »lepi klub« ali »Slovanska zveza« je šel z velikim ognjem v boj proti kancelparagrafu. Dalmatinski junak dr. Zafron pod komando dr. Žindre je podal v pododseku v imenu »Slovanske zveze« tako-le izjavo:

»Tako zvanemu kancelparagrafu nasprotujem načeloma, ker bi se ustvaril po njem zakon proti posamnim stanovom. Odklanjam ga, ker nasprotuje resničnim načelom svobode in enakosti. Ne glede na to, da posegajo ti predlogi na skrajno kočljivo polje vesti in napadajo to polje v sedanjem tre-

Pred kolodvorom ga pričakuje postajevođa, — star Afričan iz leta 1830., ki mu večkrat zaporedoma iskreno stisne reko.

Ekspresni vlak iz Parisa v Marseille še ni dospel. Tartarin in njegovo ožje spremstvo vstopijo v čakalnico. Da bi preprečil vsako možno nepriiliko, da postajevođa za njimi zapreti mrežasta vrata.

Četrť ure se spreha Tartarin med lovci čepic gori in doli po čakalnici. Govori jim o svojem potovanju, o svojem lovu, objublja, da jim pošlje kože ubitih zverij. In v bilježnico se mu zapisujejo za kože kakor na balu za ples.

Miren in ljubezniv kakor Sokrat, predno je pil strup, ima neustrašni Tarasconec za vsakega besedico, za celi svet prijazen smehljaj. Govori priprosto in ljubeznivo; človek bi rekel, da hoče zapustiti sočutje in blage spomine.

Ko slišijo lovci čepic svojega mojstra govoriti tako, se jim vsem prikažejo solze v očeh, in nekaterim se celo vzbudi slaba vest, kakor na primer predsedniku Ladevezu in lekarnarju Bezuquetu.

Spremstvo joka v kotih. Od zunaj gleda skozi omrežje ljudstvo in kliče: »Živel Tartarin!«

Končno se oglasi zvonec. Teško drdranje in kriček pisk streseta vzduh pod oboki... V voz! V voz!

Tartarin iz Tarascona.

»Na Francoskem je vse nekoliko tarasconsko.«

Napisal Alphonse Daudet; — prev. J. Macin.

(Dalje.)

Ubogi Tartarin! Vsega tega ne dela za se, ampak upa, da s temi varnostnimi pripravami in nežno pazljivostjo potolaži jezo Tartarina-Sancha, ki izza onega trenotka, ko je bil sklenjen odhod, ne miruje niti podnevi, niti ponoči.

XIII.

Odhod.

Končno napoči slavnostni dan, veliki dan. Izza prvega jutranjega svitanja je na nogah ves Tarascon ter se gnete na Avignon-ski cesti in okoli male hiše z baobabom.

Ljudje so na oknih, na strehah, na tleh. Rhónski mornarji, dninarji, pouličniki, uščani, delavke iz perilnice in taffetne tovarne, klub, kratko rečeno celo mesto. Poleg teh so tukaj tudi ljudje iz Beaucaira, zeleninarji iz predmestij, karate z velikimi strebami, viničarji, sedeči na svojih lepih mulah, okrašenih s trakovi, kraguljčki, pentljami in zvončki, in tupatam celo kaka lepa deklica iz Arlesa z modrim trakom okoli glave: te so prijezdile

nočku, ko se kaže storiti veliko delo demokratičnega napredka v sporazumu različnih strank, je pa skrajno nevarno, da se uvede tako izjemno določilo. Nadalje moram ugovarjati proti vsakemu takemu določilu, ker pomenja implicitno afront proti duhovščini sploh in še posebno proti narodni hrvaški in slovenski duhovščini, ki si je pridobila po svojem požrtvovalnem delovanju na narodnem in prosvetnem polju hvaležnost hrvaškega in slovenskega naroda. To izjavo podajam v imenu kluba „Slovenska zveza“ in pristavim še v svojem imenu in pa kot poslanec najbolj oteženih dalmatinskih davkoplačevalcev, da pomenjajo nameravana določila tudi afront proti grško-katoliški duhovščini, ki si je pridobila istih zaslug za srbski narod.“

Bravo, junak iz divne Dalmacije! Odklanja kancelparagraf, ker nasprotuje resničnim načelom svobode in enakosti. Po načelih svobode in enakosti naj torej v cerkvah pred altarjem in na prižnici agitirajo slovenski in hrvaško-srbski duhovniki ter naj kličejo ogenj in žveplo na možne napredne misli, ki hočejo voliti po svoji vesti in glavi, ne pa tako, kakor ukazuje duhovni gospod. Po načelih svobode in enakosti smejo pretvarjati vežo molitve v shodišče, groziti volilcem, da kdor ne voli z duhovnikom, se bo pekel na dan pekla, in pretiti, da kdor ne bo z njimi, tega ne pridejo previdet na zadnje uro. To je svoboda in enakost po ukusu „Slovenske zveze“, v kateri dalmatinski poslanci obravnavajo lakajsko službo dr. Žilndri. In glejte! Zaffron pravi, da si je slovenska in hrvaška duhovščina pridobila po svojem „požrtvovalnem delovanju na narodnem in prosvetnem polju“ hvaležnost slovenskega in hrvaškega naroda! Ja, če je to res — čemu pa potem potrebujejo zlorabo vere in cerkve?! Tisto požrtvovalno delovanje pa je podobno le strahu, ki je sredi votel, okoli ga pa nič ni. Torej odpade tudi hvaležnost. Resnica ostane pa ta, da duhovščina v svoje politične svrhe neobhodno potrebuje vero in cerkev. Kakor bi nehali z zlorabo, pa bi se pri nas marsikaj spremenilo! Zato pa je delovanje proti kancelparagrafu v istini le grd atentat na svobodo in enakost, ki dela malo časti možem, ki se pehajo za Zaffronove pojme o svobodi in enakosti!

Naše ljudstvo sedaj ve, da bodo politikujoči duhovniki ob volitvah zopet skrunili božje hrame z ostudno osebno gonjo, z lažmi, peklom in hudičem.

Kaj storiti? Napravimo si sami nekak domač kancelparagraf! Kakor hitro začne duhovnik v cerkvi agitirati za volitve, je hiša božja oskrnjena; zato ven iz cerkve. V cerkev se hodi poslušati besedo božjo, laži o volilni reformi, grdo in ostudno napadanje oseb in agitacija, katero razvijajo politikujoči duhovniki za svoj žep

„Z Bogom, Tartarin!... Z Bogom, Tartarin!“

„Z Bogom, vi vsi!“ zamrmra veliki m... in na licih vrliga poveljnika Bravide poljubi svoj dragi Tarascon.

Nato pohiti na progo in vstopi v voz, poln Parižanov, ki mislijo, da umrjo strahu, vidé prihajati tega čudnega moža s tolikimi puškami in samokresi.

XIV.

Marseillesko pristanišče. — Na ladijo!
Na ladijo!

Prvega decembra 186... opoludne vidijo ostrmeli Marseilci v zimskem provençalskem solncu in v jasnem, žarečem vzduhu lepega dne prihajati po Canebiere Turka, in kakšnega Turka!... Nikdar še niso videli takega kakor je bil ta. In Bog je priča, da v Marseillu Turkov ne manjka.

Turek, o katerem govorimo — ali vam je treba to povedati — je Tartarin, veliki Tartarin iz Tarascona, ki gre po nabrežju v spremstvu svojih zabojev z orožjem, svoje lekarne, svojih konservov proti pristanišču družbe Tonache, da se vkrcna na ladijo „Zonave“, ki ga ima odnesti tja dol.

V ušesih še vedno poln tarasconske hvale in oslepljen od nebesnega sveta, koraka žareči Tartarin, s svojima puškama na ramah, in visoko dviga glavo, zroč s široko odprtimi očmi na to čudovito marseillesko pristanišče, katero vidi danes prvič in ga je čisto oslepilo... Ubogí mož misli, da sanja. Tako mu je, kakor da se imenuje pomorščak Sinbad in

— pa ni beseda božja. Zatorej ni treba poslušati tega — ven iz cerkve. Naj pridigujejo praznim stenam o volitvah. Županstva so poklicana upreti setemu divjanju po cerkvah. Župan in par starašin naj gre k politikujočemu duhovniku, ki razbija po cerkvi ter žali one, ki nočejo z njim voliti, pa naj mu povedo, da v cerkvi, ki je last domačinov, se ima moliti in razlagati besedo božjo, ne pa da tam duhovnik vleče čez zobe poštene ljudi ter agitira zase. Kakor duhovnik ne uboga — naj bo sam v cerkvi! Apelujemo na županstva in na vse razsodne ljudi po deželi, da se ravnajo po tem navodilu, katero naj se raztegne tudi na izven-cerkveno hujskanje in zlorabljenje vere. Kakor začne zlorabljeni vero in cerkev v politične svrhe — naženite ga proč! To bodi naš domači kancelparagraf!

Legina šola v Neblem.

(Dopis iz rodoljubnih krogov na slovensko-italjanski jezikovni meji.)

Slovenski javnosti so že večinoma znane podrobnosti o zloglasni Legini šoli v Neblem v Brilih. Šola stoji med izključno slovenskim prebivalstvom ter menda ni treba zopet praviti, kak namen ima.

Radi te šole se je vršil pred tremi leti na Križadi sijajen javni protestni shod, na kojem je pokojni slovenski župnik Andrej Gergolet v krepkem, jedernatem govoru naslikal nevarnosti Legine šole za slovensko dečo, pozivljaje ljudstvo, da naj se ne pusti omaniti od vabil naših narodnih nasprotnikov, in naj ne pošilja svojih otrok v laške potujčevalnice. Na tem shodu je bila ob glasnem navdušenju zbranega ljudstva enoglasno sprejeta resolucija, v kateri se smatra Legina šola v Neblem kot popolnoma nepotrebno ter kot zavod, ki daje požod žaljenju in hujskanju slovenskega prebivalstva; pozivljalo se je vlado, da stori radi tega šolo zapreti.

Naše stališče napram Legini šoli je torej jasno označeno v omenjeni resoluciji; kdor bi se od tega stališča le za ped odmaknil, smatra ga je rušiteljem narodne discipline in izdajalcem narodne stvari. Ljudstvo, bivajoče v okolici Legine šole, se tudi vstrajno drži narodnega stališča ter noče pošiljati svoje dece v to šolo. Izjemo dela le neki prodanec, ki pa živa radi svoje neznačajnosti splošno zaničevanje. Če se večina priprostega ljudstva zaveda svoje narodne dolžnosti ter pri vsaki priliki protestira proti obstoju Legine šole, smemo to tembolj pričakovati od oseb, ki imajo med ljudstvom upliv ter hočejo biti njega voditelji. Sveta dolžnost je vsakega rodoljuba, da ljudstvo podučuje in utrjuje v narodni dolžnosti posebno o stališču do Legine šole. Tu pa pridemo do žalostnega pojava v našem boju proti Legini šoli. Prihaja nam na uho vest, radi katere, ko smo jo slišali, smo se morali osupljeni in presene-

blodi po enem onih fantastičnih mest, o kateri se govori v „Tisoč in eni noči“.

To je nepregledna zmes jamborov in zvitih jader, križajočih se v vseh smernih; zastave vseh dežel, ruske, grške, švedske, tuniške, amerikanske... Ladije, privezane ob nabrežje, prednji jambori, povešeni nalik nasaženim bajonetom. Na prednjih delih ladij najade, boginje, svete Device in drugi leseni in poslikani kipi, ki dajejo ladijam imena; vse razjedeno, razglodano, mokro in plesniyo od morske vode... Tuintam med ladijami progla morja, kakor da je zamazana z oljem... Med zmesjo drogrov in vrvi oblag galebov, tvoreč lep madež na modrem nebu, in pod njimi mornarji, ki se kličejo v vseh možnih jezikih.

Na nabrežju, med žlebi s temnozeleno, gosto tekočino, zmesjo olja in sode, ki prihaja iz tovarn za milo, mrgoli ljudstvo, carinski uradniki, postreščki in prevažalci tovorov s svojimi vozički, v katere imajo uprežene majhne korziške konje.

Skladišča bizarnega blaga, zakajene barake, kjer si kuhajo mornarji, prodajalci pip, prodajalci opic, papig, vrvi, platna za jadra; fantastični starinarski stani, kjer je izložena zmes starih topov, velikih pozlačenih svetilk, starih škripcev, starih brezzobih sider, starih vrvi, starih klad, in mornariških daljnogledov iz časa Jeana Barta in Duguay-Trouina. Prodajalke školjk in rakov, sključene in kričeče poleg svojega blaga. Mornarji pribajajo z lonci smole, s kadečimi se kotli ali z velikimi košarami, polnimi mesa, katero gredo omivat v čisto vode vodnjakov.

čeni prijemati za glavo ter se nehoté vprašati, ali smo res že tako daleč zašli?

Širi se namreč novica, da ponuja Lega šlorenskemu župniku Andreju Uršiču za podučevanje veronauka v svoji šoli v Neblem 600 kron na leto. Vsakdo bi pričakoval, da župnik kar odločno zavrne to ponudbo, a slišati moramo, da se je spustil radi tega z Lego v pogajanje. Ponujane kronce so menda župnika tako preslepile ter mu zatrlje vsak naroden čut.

Pokojnemu župniku Gergoletu je Lega tudi stavila ravno tako ponudbo, rodoljubni mož pa je to odločno odklonil.

Kaj takega pričakujemo tudi od sedanjega župnika, če hoče veljati kot slovenski katoliški duhovnik. Župnik pa je izustil neke izjave, ki so veleznačilne. Nekje je rekel, da čaka škofovega dovoljenja za vsprejem veronauka v Legini šoli, spet drugje pa se je izustil, da mu škof ukazuje sprejeti ponudbo Lega, a on da se temu protivi.

Nočemo za sedaj razmotrivati resničnosti teh izjav, apelujemo pa na župnikovo narodno čast, da se drži stališča, označenega v že zgoraj omenjeni resoluciji. Vsprejem veronauka v Legini šoli bi pomenjal, da župnik pripoznava obstoj omenjene šole, kar je odločno v nasprotju resolucije. Že sama župnikova neodločnost v tem oziru mora slabo vplivati na manj zavedne ljudi, kateri lahko omagajo v svoji narodni vstrajnosti, videč vzgled svojega dušnega pastirja. Večina ljudstva je radi župnikovega neodločnega postopanja do skrajnosti ogorčena.

Če se ubogi kmet, ki se mora v potu svojega obraza truditi za vsakdanji kruh, ne pusti omamiti po Leginih darovih ter noče postati izdajalec svoje narodnosti, smemo gotovo zaklicati, da bi nobena cena na svetu ne smela preslepiti slovenskega duhovnika, ki noče, da bi mu veljale besede: „Strela udri iz višine, izdajalca domovine“!

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke na Kranjskem.

V četrtek se je vršil v Ljubljani shod zaupnikov narodno-napredne stranke na Kranjskem. Prišlo je lepo število mož, okoli 600, z vseh strani kranjske dežele. Zborovanje je otvoril dr. Tavčar. Predsednikom shoda je bil izbran ljubljanski župan Ivan Hribar, podpredsednika sta bila notar Luka Svetec in metliški župan Jutraš; zapisnikarja nadučitelj Črnagoj in kamniški župan Al. Kraut. Zborovalec je pozdravil predsednik Hribar, povdarjaje, da je ni stranke za Slovenskem, ki bi bila v resnici prešinjena z narodnim prepričanjem in narodno zavestjo, združeno z narodno požrtvovalnostjo, kakor je narodno-napredna stranka. Zakaj napadajo klerikalci stranko, je jasno, zakaj se zaletavajo vanjo „mladi“, neumljivo. Naglašajo sicer, da jim ne gre za

osebne napade, ampak za principe; ali če je to res, potem gaziyo z nogami princip svobodiselnosti, ko udarjajo po naprednjakih. Povdarja, da so se zbrali, da se dopolni in potrdi program narodno-napredne stranke. O reviziji strankinega programa je poročal dr. Triller. Program je bil že natisnen in zborovalci ga imajo v rokah. Zakadili so se vanj klerikalci, Nemci, soc. demokratje in pa tudi malkontenti okoli kamniškega lista. Ta struja kakor da si je stavila nalogo širiti malodušnost v vrste narodno-napredne stranke, je razdira, ne da bi dala. Negacija vsega obstoječega, duševni nihilizem je njihov program. Poročevalec prečita program (katerega priobčimo prihodnjič). A. Trstenjak govori kot zastopnik uradnikov glede poštnega ravnateljstva v Trstu, da deluje na vse strani, da se zbrise slovensko lice naših pokrajin. Govori o zastopljenosti uradnikov ter predlaga, da se zahteva tudi ustanovitev poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Ljubljani poleg nad-sodišča. Posestnik Jenko iz Brnikov se je zavzemal za samostojno kmetsko organizacijo, daje nasvete za delovanje med kmetskim ljudstvom. Franchetti govori o obrtni organizaciji. Trstenjak za uradnike, da se ustanovi časovni avanzma, služba 35 let ter da se hoče paziti posebno na to, da se nastavljajo kot uradniki sinovi slovenskega naroda med nami. Nadučitelj Črnagoj zahteva, naj stranka kaj stori za učiteljstvo. Hribar pojasnjuje, da kar se je storilo za učiteljstvo, je storila narodno-napredna stranka. Miha Hribar se oglasi v imenu slovenskega proletarijata, ki se hoče boriti skupno z narodno-napredno stranko za svoje pravice in pravice slovenskega naroda. Dr. Novak je govoril o organizacijskem statutu narodno-napredne stranke. Govorili so potem še dr. Ravnihar, povdarjaje, da program je lep, glavno delo pa čaka izvrševalni odbor, dr. Tavčar o volilni reformi.

Sprejela se je resolucija, ki se bavi z volilno reformo; poraz celokupnega slovenskega naroda pri volilni reformi je sad strankarskega ogozma in narodne verolomnosti slovenskih klerikalcev; izreka se tudi zaupanje narodno-naprednim državnoborskim poslancem. Izvoljen je bil izvrševalni odbor. O nekaterih govorih prihodnjič.

DOPISI.

S Kopršćine. — (Učitelj oklofutana.) Dne 15. t. m. je imel krajni šolski svet v Dekanih v Istri sejo, med katero je občinski tajnik Klemenčič, ki je obenem tudi tajnik krajnega šolskega sveta dekanskega, in kateri je znan kot strasten klerikalec, javno pred vsemi udi kraj. šolskega sveta oklofutal do krvi mnogozaslužnega učitelja - voditelja v Predloki gospoda Fr. Ferjančiča. — Ta čin je sramotilen in žali vse zavedno učiteljstvo tukajšnje občine! Največ pa nam da misliti to, da je nadžupan Jos. Piciga, kot predsednik krajnega šolskega sveta, med tem

(Dalje v prilogi.)

stolne cerkve, cerkve des Accoules in cerkve svetega Viktorja; in nad vsem tem južen vetrič, ki ves ta hrup in ves ta krik pomeša in spoji s svojim lastnim glasom v blazno godbo, divjo in junaško, enako veliki popotni fanfari, fanfari, ki vzbuja v človeku željo, da bi odpotoval, da bi odšel daleč, da bi imel krila.

Ob glasovih te lepe fanfare se vkrcna nevstrašni Tartarin iz Tarascona na y deželo levov.

DRUGI DEL.

Pri Turkih.

I.

Vožnja po morju. — Pet pozicij fesa. — Večer tretjega dne. — Usmiljenje!

Hotel bi biti slikar, moji dragi čitatelj, in sicer velik slikar, da bi vam v začetku drugega dela predočil različne pozicije, v katere je prišel fes Tartarina iz Tarascona tekom teh ureh dnij vožnje po morju med Francijo in Alžiro, podvete na krovu ladije „Zonave“.

Pokazal bi vam ga najprej pri odhodu na krovu, kako sedi na tej lepi tarasconski glavi junaško in ponosno kakor avreola. Potem bi vam ga pokazal v trenutku, ko „Zonave“ pušča pristanišče za seboj in se pričinja zibati na valovih: pokazal bi vam ga, kako trepeti in strmi, kakor da že čuti prve napade bolezní.

(Dalje pride.)

sramotnim in za poštenega človeka nedostojnim napadom na gosp. učit. Ferjančiča — molčal!!? — Nanj pada tudi sramota, da se je pripetil v njegovi navzočnosti ta ognjusen napad, pri katerem ni ziul niti besedice v obrambo obče priljubljenega gospoda učitelja Ferjančiča. Izvedeli smo, da se bo moral obče tajnik dekanski zagovarjati na sodnji radi storjenega čina! O tej aferi še kaj več!

Domače in razne novice.

Tihotepski shod klerikalcev v Dornbergu. — „Soča“ je pozivljala dr. Gregorčiča, naj se ne skriva pred ljudstvom, marveč naj sklicuje javne shode. Od napredne strani je zagotovljena možnost, da se shodi vrše, seveda po predpisih, ki veljajo za javne shode.

V soboto smo v „Soči“ že povedali, da klerikalci ne marajo javnih shodov, marveč da kuhajo novo presenečenje. — In to smo doživeli preteklo nedeljo.

„Gorica“ ne „Primorski List“ nista izdala niti z besedico, da bodo imeli v nedeljo kak shod. — V nedeljo proti poldnevju pa smo dobili brzovjavo iz Dornberga na Vipavskem, da bo tam ob 3. pop. shod „Slogo“. — Šele na predvečer so nosili farovski podrejniki vabila na shod po §. 2. društvenega zakona, t. j. vabila na ime. Kdor je dobil tako vabilo, se je smel udeležiti shoda, brez vabila pa ne.

Teh podrobnostij v Gorici še nismo vedeli, ko smo se odpeljali sedmorica nas s prvimi popoldanskimi vlakom. — V Dornberg smo prišli celo uro po pričetku shoda. Ko pridemo pred občinsko pisarno, smo videli tam strašne prizore. Na cesti, na prostoru pred hišo in v veži je stalo vse polno samih domačinov, ki so si hoteli priboriti vstop v sobo, toda dva orožnika z nasajenimi bajonetom sta stala pred vrati in skušala vzdrževati red. — Tudi v dvorani sami je bil tu pa tam kak naprednjak, ki je ugovarjal, protestoval itd., ali Gregorčičevi biriči so vsakogar, ki mu ni vpil „hozana!“, potisnili ven iz dvorane. Celu vabljence so torej zopet pehali ven, ako niso „živio!“ vpili Gregorčiču, pa naj jih je še tako grdo farbal.

Orožniki so imeli kaj opraviti. Ljudstvo je hoteli vdreti v sobo, kjer bi gotovo prišlo do hudih spopadov med občinarji; zato so z vso silo branili vstop. — Toda prav zato je bil v veži, pred hišo in na cesti toliko večji hrup, vpitje, vresčanje, žvižganje, meketanje. In ako so zborovalci v sobi na povelje župnika, slaboznanega Luke Točebra, in kaplana zakričali kak „živio!“, tedaj je zadivjal od zunaj tako viharen odmev razjarjenih množic ljudstva, da zborovalcev ni bilo slišati.

In kakošne je moral Gregorčič slišati! Poleg suhih psov, katerih je kar mrgolelo in jih ne odobrujemo, je ljudstvo vpilo vse vprek: „Dvanajst let že lenobo paseš na Dunaju, a kaj si storil za kmeta; rediš se kakor prešič, ne delaš nič, potepaš se brez dela okoli in si polniš žepce. Šest let te ni bilo, zdaj si zopet prišel, da mečeš nevednežem pesek v oči, da slepariš ubožce na duhu. Že pred 10 leti si nam uravnaval Vipavo, ali še teče in bo takla po stari poti; vedno slabše in hujše se nam godi, ali pozabil si na Vipavo, ko se ti predobro godi. Sleparil si nas z brezobrestnimi posojili, ali kaj si storil v tem oziru za ubogega kmeta. — Dol ž njim, dol s Pajerjevim hipecem! Ven ž njim! Ven z ljudskim sleparjem! Prodaj je Slovence za žlindro! Proč z hišcem!“ — In ljudska priprosta dovtipnost, podkrepljena z ogorčenostjo, je v bogati izbiri porabljala take in enake vslikke, da je bilo pred hišo in v veži vedno poskrbljeno tudi za zabavo.

Pa še nekaj drugega je bilo povod divjanju pred hišo. — Bili so sami boljši posestniki, med njimi tudi starešine in baje celo podžupan, ki niso imeli pristopa v občinsko pisarno, dočim je bilo notri polno nezrele mladine. Bilo je notri pobačev od 15 let dalje; pobrali so vse, kar je bilo njihovega, in celo komaj šoli odrasli otroci so imeli vabila na svoje cenjeno ime! — Tudi orožniki, vprašani, so morali konstatovati, da tisti otroci imajo — vabila. In možaki občinarji, posestniki, stari tudi do 70 let, so stali zunaj in zabavljali, da že otroke silijo v umazano klerikalno politiko.

Občinska soba je pač navadna srednja soba, v kateri se natlači z vso silo okoli 100 oseb. — In to so zbornali klerikalci iz cele okolice; celo Ribenburg je prišel na pomoč, na čelu sam očka župan.

Don Gregorčič je imel priliko videti, da celu zagnati shodi niso zanj brez nevar-

nosti. — Kolik razloček pred 12 leti! Kako nizko je padel njegov ugled, kako zamazana je duhovska suknja!

Ko je Gregorčič zapuščal shod, je nastal na cesti velikanski vrišč, njegovi pristaši so mu zavpili „živio“, — nasprotno ljudstvo pa je naravnost divjalo proti Gregorčiču, divgalo pesti in sramotilo Gregorčiča z vsemi možnimi psovki, da so orožniki z vso silo razpršili demonstrante.

Ko smo se odpeljali Goričanje še na veselico v Renče, je priteklo za nami nekaj otročaje, ki so vpili na Gabrščka; ali pristopil je en sam mož, ki je narahnil pobe: marš mulci! — in potuhnili so ce!

Tako slavo je prinesla Gregorčiču pretekla nedelja! In tako pojdi od nedelje do nedelje! Duhovska suknja se valja po blatu! Pa bodi tako!

Smrtna kosa. — Pišejo nam: In zopet je zavihtela starka smrt svojo koso, padlo je mlado življenje. V četrtek dne 15. t. m. je izdihnil svojo blago dušo šestoselec tukajšnega gimnazija, Vincenc Remec, v pomladi svojih dnij. Pokojnik je hiral že par let za jetiko, lansko leto pa se je pridružil tej kruti morilki mladih življenj še vnetje grla, tako da je revež popolnoma izgubil svoj glas. Radi tega je bil prisiljen že lani zapustiti šolo. Šel je domov, v Osek, da se tamkaj okrepri in pozdravi v čistem zraku. Cel čas je gojil nado, da zopet okreva, ali v četrtek je izdihnil. Pokojnik je bil jako marljiv in vzgleden dijak. Kako so pokojnika ljubili njegovi součenci, nam kaže to, da so se polnoštevilno udeležili njegovega pogreba, ki se je vršil v soboto predpoldne v Oseku. Na njegovo krsto so položili krasen venec. Pogreba se je udeležil tudi g. profesor Žnidaršič ter mnogo ljudstva. Djaki so mu zapeli pod vodstvom dijaka šestoseleca par lepih žalostink v slovo. Tovarš F. Gorkič je še ginljivo govoril ob odprtem grobu in posebno povdarjal pokojnikovo priljubljenost med dijaki. Ali zazvenela je lopata, zasuli so jama in nova gomila se vzdiga na vaškem pokopališču.

Himen. — Poročil se je v Neblem g. Josip Erzetič, učitelj v Mirniku, z gospico Emilijo Kocjančičovo iz Neblega. Mlademu paru kličemo: Vse najboljšo!

Jutri se poroči g. Vinko Gregorič, učitelj v Opatjenselu, z gospodično Ivanko Favetti iz Šmarij. Čestitamo!

Promocija. — Dne 30. t. m. bo promoviran na dunajskem vseučilišču doktorjem prava gospod Fran Šolar, odvetniški kandidat v Gorici. Čestitamo!

Odlikovanje. — Ravnatelj urada za punčiranje v Trstu R. Maver je dobil naslov cesarskega svetnika.

Pro domo. — „Soča“ je začela objavljati članke „Dr. Anton Gregorčič — nesreča goriških Slovencev“ iz peresa nekega gospoda — n —. Nisem čital pred natiskom prvega članka in najbrže ne bom ostalih, ki sledijo. Ker pa se člankar dotika čisto moje osebe, kar je naravno, se utegnem morda oglašiti tudi sam ter pojasniti, kar bi se mi zdelo potrebno pojasniti. — Jaz sem l. 1889. vzročil radikalni preobrat, vrgel l. 1890. Tonklijjevo „Slogo“ in se pehal in ubijal 10 let za dr. A. Gregorčiča, — dokler ga nisem zapustil l. 1899., ker se je „spokoril“, kakor je pisal „Prim. List“, zapustil svojo stranko ter ustvaril v deželi neznosne razmere, ki še vedno razburjajo in razdvajajo naše ljudstvo.

Od l. 1899. sem neprestano tarča, v katero streljajo klerikalci z vsemi svojimi bombami in granatami. — In vendar nisem jaz s svojo osebo nikjer napoti klerikalnim lovcem na mandate. Saj nisem ne deželni ne državni poslanec in sam ne hrepenim po nobenem takem mandatu. Narod me ni postavil na nobeno zaupno mesto, o katerem bi moral podajati komurkoli račun. — Vse, kar delam, storim iz notranjega nagiba, ker ne morem gledati, kako zanemarjajo naše ljudstvo tisti, ki so poklicani na častne sedeže ljudskih zastopnikov. — Ako se komu zdi, da delam še premalo, svobodno mu, ali očitati mi kaj takega nima pravice in tudi ne opravičenega razloga. — Jaz sem si v svesti, da storim veliko več nego je moja dolžnost in več nego bi smeli poleg svojega ogromnega zasebnega posla, kateri čisto zanemarjam, ker me narodno delo veliko preveč veže in izrablja moje duševne in fizične sile.

Nova doba prihaja z volilno reformo. Klerikalci se že gibljejo in pehajo za mandate, da bi držali ljudstvo nadalje v temi,

sami bi pa lepo lenobo pasli in se mastili pri polnem koritu.

Ali jih bomo pustili nemotene pri takem delu? — Ne! Odkod odpor proti klerikalni šopirnosti in poblepnosti? — Ta odpor mora priti od strani vseh rodoljubov, katere prešinja Lavričovo zlato geslo: Vse za narod, svobodo in napredek!

Z odporom sem že pričel na shodih v Št. Petru in Dornbergu. Toda slediti mora solidaren odpor vseh svobodomiselnih življenj v deželi! Rodoljubi! Ne gledajte le na me in peščico mož v Gorici, ker ti storé le toliko, kolikor bodo mogli! Oglasite se rodoljubni može iz sleherne občine ter ponudite svoje moči napredni stranki.

Po srečno pomlajeni in reorganizovani narodno-napredni stranki na Kranjskem mora slediti enako delo na Goriškem. V najkrajšem času stopimo rodoljubi v Gorici v javnost s povsem določenimi koraki, da se program narodno-napredne stranke od 8. marca 1900. popolni in da se stranka pomladi in poživi po vzorcu na Kranjskem. — Vi rojaki po deželi pa boste sodelovali vsak po svojih močeh, vsi skupaj pa bomo močni dovolj, da zmagamo brezdomovinsko klerikalno gospodarstvo na celi črti. Pride dan, ko bomo slavili tako popolno zmagó! Pogum! Srca kvišku!

A Gabršček.

Dr. Anton Gregorčič — pokrovitelj lažnjivcev. — Kako so lagali v „Slovenca“, „Gorici“ in „Prismojencu“ o shodu v Št. Petru, smo dokazali. — Saj smo po vsem vrhu še doslovno ponatisnili vse, kar so nalagali posvečeni sleparji. — Potem pa so utihnili!

O zaupnem shodu v Dornbergu pa je priobčil „Slovenec“ od ponedeljka to-le brzovjavo:

„Shod v Dornbergu.

Gorica, 19. novembra. V Dornbergu je bil shod imeniten. Navzočih je bilo nad 250 zavednih mož. Govoril je dr. Gregorčič o volivni reformi; dr. Pavletič je ožigosal nakano liberalcev glede zakona in šole. Gabršček in učitelj Brič bi rada delala nemir, a sta bila vržena ven. Z navdušenjem je bila sprejeta resolucija. Z ozirom na uspešno delovanje slov. poslancev, združenih v klubu „Slovenska zveza“ se izreka vsem skupaj, pred vsem pa dičnemu našemu poslancu blagorodnemu gospodu dr. Anton Gregorčiču neomajano zaupanje in srčna zahvala.

Brzovjaka je iz Gorice. Od tu pa sta bila na shodu dr. Gregorčič in dr. Pavletič. — Eden od njiju ali pa oba sta torej nesramno legala in sleparila javnost. Posvečena posoda Gregorčičeva se torej zopet valja po blatu greha, opravljanja in laži. Lepa čast za duhovski stan. — Cela vrsta Dornberžanov bo s tem imenitno potrjena v veri, pa ne v sveti, da je greh iznajdba le za reveža kmeta, huđič in pekel sta le zanj, za duhovnike in posvetne svetohlince pa ne!

Sveta moža Gregorčič in Pavletič ne povesta, da so imeli zaupen shod s povabili na imena, — in da je bil zabranjen vstop brez vabila. — Dalje lažeta pobožnjaka, da je bil Gabršček vržen ven. Kako to, saj še — notri ni mogel, ker ni imel vabila in so stali na vratih orožniki. V veži in pred hišo pa se je svobodno premikal, nikdo mu ni rekel ne ene žal besede, saj je bil med veliko množico naprednih mož. — Po zaključku shoda je odšel mirno svojo pot, ker drugače bi pisarili, da je on vodil demonstracijo proti Gregorčiču. — Klerikalec ne more živeti, ako nesramno ne laže pred mašo in po maši! Fej!

Dalje lažejo pobožnjaki, da je bilo navzočih nad 250 zavednih mož. — Natančna mera sobe je ta-le: 6:80 × 5:20 = 35:36 m². — Oder je obsegal 6 m², ostanek prostora 29 m². Na m² se računja največ 5 oseb, torej po tem računju, ako bi bil ves prostor matematično porabljen, je moglo biti v sobi 145 oseb.

Vrhu tega je med zborovanjem več možakov ušlo, ker so se jim gabile farbarije Gregorčičeve in neumnosti, katere je kvasil dr. Pavletič o ločljivosti zakona. — In koliko je bilo med „zborovalci“ mlekozobih mladeničev!

Taki lažnjivci so naši posvečeni tihotapci!

Umril je Josip Valentič iz Batuj dne 18. t. m. po kratki bolezni v 88. letu starosti. Pogreb je bil večerj dne 20. t. m.

Umril je v Vrtojbi okoli 90 let stari posestnik Štef. Humar. V ponedeljek so ga pokopali. Kljub visoki starosti je čital gladko brez naočnikov.

V Pevmi je umrla gospa Katarina Breščak, stara 62 let, mati trgovca g. Antona Breščaka v Gorici. Pogreb bo danes pop. ob 4. uri v Pevmi.

Za otroški vrtec družbe sv. Cirila in Metoda na Savi pri Jesenicah so zložili „Prvi abiturjenti druge državne gimnazije v Ljubljani leta 1904.“ v več obrokih pokroviteljstvo v znesku 200 kron. Prištejejo se pokroviteljem Ljubljanske podružnice. Zastopal jih bo g. Ivan Krelj, sedaj medicinec na Dunaju. S prav posebnim veseljem in hvaležnostjo je sprejelo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda to pokroviteljstvo, ki izpričuje ne le narodno zavednost, ampak tudi vztrajnost mladih go spodov. V zelo neugodnih gmotnih razmerah so z malimi darovi na tihem delujoč storili veliko delo. Še mnogo več, nego gmotni dar, je vreden vzorni vzgled, ki so ga dali slovenski mladini. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Razpis službe otroške vrtarice. — Za otroški vrtec „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ v Hrastniku na Štajerskem se razpisuje služba otroške vrtarice. Plača znaša letnih 600 kron. Službo bode nastopiti 31. decembra 1906. Brezkolekovane prošnje naj se vpošljejo najdalje do 15. decembra t. l. z naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Kobariško županstvo je prepustilo klerikalcem dvorano, da so v njej farbali na grd način zborovalce. Kar je bilo, je bilo, zato nečemo tu ničesar očitati županstvu v Kobaridu, toda povedati pa moramo, da nijedno klerikalno županstvo bi ne dovolilo občinske dvorane naprednjakom za shod. Kobaridci so prepustili dvorano klerikalcem in bili mirni; zato pa so v zahvalo Št. Petru podili iz javnega shoda kobariškega rojaka, kakor hitro se je prikazal tam. — Zob za zob! Kdor gre klerikalcem na roko, škoduje sam sebi!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je tvrdka Ivan Perdan izročila 1000 kron, pridobljenih ob prodaji naših družbinih vžgalic. Podpirajte Slovenci to tvrdko, ki tako uspešno deluje v prid šolske dece ob jezikovnih mejah — torej na eminenten način naroda v prospeli. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Pijanci, baraba! — „Gorica“ je povedala, da je pripeljal Gabršček na shod v Št. Peter nekako 50 pijanih barab. — V Dornbergu je imel tudi le deset pijancev. Celu učitelj Brič je bil „sladkoginjenc“. — Na protestnem shodu v „Trgovskem domu“ so bili „kmečki zatelebanci“. — Na tako podle načine psuje naše ljudstvo list semeniškega profesorja! — Koliko časa še bomo trpeli take škandale iz semenišča?! O don Gregorčič, pride dan obračuna! Le pripravi se!

Delavci in delavke iz Lebherzove tovarne so praznovali v soboto 78 letnico svojega gospodarja. Ta praznik so primerno proslavili. Večerje pri Makucu na Mirenski cesti se je udeležil tudi gospodar Lebherz. Delavci in delavke so Slovenci in Slovenke iz okolice.

Občinsko volitve v Nabražnju so se vršile dne 6. in 7. t. m. V tretjem razredu sta izvoljena tudi 2 Laha, v prvem razredu 1. Soc. demokratov ni v novem občinskem zastopu. Nekaterim ni prav, ker se je premalo oziralo na posestnike, in ker sta izvoljena v tretjem razredu 2 Križana.

Kako je vpilval šempeterski shod na „Gorico“. — Pišejo nam: Strašna zmešnjava je bila po šempeterskem shodu okoli „Gorice“. Tako so bili zmešani, da so pisali o krivonosih urednikih okoli goriškega „Corriera“ (uboga F-i!) in pa da je bil nekdo aretovan „radi nepravnosti proti narayi!“

Kaj potrebujejo na Libušnjem? — Pišejo nam s Kobariškega: Po „Gorici“ so pisali, da bi bilo strašno lepo, če bi imel zvonik na Libušnjem streho podobno kobariškemu zvoniku. Čudna streha bi bila ta, ki bi bila podobna zvoniku! Ali tudi, če bi naredili tako streho, ki bi bila podobna strehi kobariškega zvonika, bi to stalo denarja, nepotrebnega denarja, katerega na Libušnjem obrnejo lahko v druge svrhe. Za streho naj da denar tisti, ki daje tako pametne nasvete po „Gorici“.

Dopisnik dopisa „Od nekod“ v „Pr. listu“ z dne 31. okt. t. l. — tako nam pišejo — napada po krivici, sicer indirektno, dva učitelja in dve drugi ugledni osebi iz zapadnih Erd

in to pod pretvezo „liberalstva“, da napredni učitelji vzrokujejo med mladino „mračne ponedeljke“ in „vpijete pod okni njim neljubim osebam“.

Pri drugi taki priliki bi prosili malo boljše informacije od strani verodostojnih oseb. Kar se tiče „mračnih ponedeljkov“, bi bilo bolje, da si pogleda na svoje, koliko jih je imel. Ako ne ravno „mračnih ponedeljkov“ pa petkov, sred itd. To v pojasnilo za sedaj; če treba, še več.

Pri 6. kr. okrajni sodnji v Krminu imajo vedno še take zagrizene uradnike, ki jim je slovenščina trn v peti, in to kažejo pri vsaki priliki. Njih jezo posebno občutijo prebivalci zapadnih Brd. Kar prejemo stranke od sodnije bodisi povabilo za priče, ali kak dopis, vse je v laškem jeziku, kakor da bi spadali pod sodnijo v Vidmu. Razume se, da je vse to pisano v lepem jeziku, in stranke, ki do- bijo, ne razumejo ničesar. Hvalevredno od mnogih je, da so na spodbudo nekaterih oseb začeli take listine vračati. Pa kljub temu nič ne pomaga; kadar jim pride dotični v urad, pa skazujejo svojo olikanost s psovko „ver- fluchter Kerl!“ Skrajni čas bi bil, da bi se takim odnošajem prišlo v okom. Na sod- niji se nahaja tudi en slovenski uradnik. Pa menda on ne more biti povsod. Opozarjamo tega gospoda na to in ako delajo to njemu podrejeni, naj jim malo navije uro. Sloven- skim strankam pritičejo slov. vabila in nobena druga. Vsako drugo naj se vrne, se jih potem že izuči, da se naveličajo nas bogatelizirati.

„Dom in Svet“. — V zadnji številki med oceno koledarja Mohorjeve družbe je citati to-le: „Ne verjamem pa, da bi se vsi Nov- jorčani ponašali z „Glas. Naroda“, dasi je res, da skoro niti v starej domovini ne najdemo takega dnevnika, ki bi tako sovražil vse, kar je sveto slovenskemu ljudstvu; zato se le ču- dimo Mohorjeve družbi, da dela reklamo za tak umazan list“.

In kakšno tako reklamo je naredila Mohorjeva družba temu „umazanemu“ listu? Pisatelj spisa o „Slovenih v Ameriki“ je prijavil med drugim te-le vrstice: „Novjor- čani se ponašamo tudi s prvimi in edinimi slo- venskimi dnevniki v Zjed. drž. „Glas Na- roda“, ki ima že 4500 naročnikov in izhaja v velikosti 7 kolon. Tako velikega dnevnika niti v starej domovini ne najdemo“. Torej to bi bila lista „velika“ reklama Moh. dr.

S tem je pokazal „Dom in svet“, da ni nikaka znanstvena revija, ampak čisto navaden klerikalen list, ki ni nikakega vpoštevanja vreden. Naročajte „Zvon“ in „Slovana“!

Posvečeni lažnjivi. — „Gorica“ pripoveduje v poročilu o shodu v Dornbergu, da... se je tudi Gabršček zmuznil v dvorano, tu ga je nekdo spoznal (— kdo ga ne pozna?! —) in zaklical: „Ven z Gabrščkom!“ Ta je ves bled in prepaden zajavkal: „Pustite me, saj grem sam!“ Ali krepke kmečke roke so ga posta- vile na hladno. — Ta lažnjivi očenaš konča s pobožno željo, da bi Gabršček pobiral svo- jega rojstva kosti zunaj v blatu. Da se to ni zgodilo, se ima zahvaliti le treznosti katoli- škikh mož!

Dà, ako bi šlo po želji dr. Gregorčiča, bi bil Gabršček že tisočkrat zadavljen. Ker se to še ni zgodilo, zato je možakar nejevoljen notri do dna svojega strupenega žolča. In ker kaj enakega ni padlo še nikomur na um, zato uči v „Gorici“, kaj naj storé o prvi pripravnih priliki. — V Št. Petru je eden njegovih adju- tantov hujskal v tem smislu, a se je zmotil v osebni.

Nam navadnim ljudem mora biti in je neumevno, kako je mogoče tako nesramno la- gati, kakor piše lažtorba semeniškega profe- sorja. — Gabršček se ni zmuznil v dvorano, ker ni prišel niti do vrat. Ostal je v veži med množico somišljenikov. Nihče se ga ni dotaknil, nihče ga ni niti silil, naj zapusti vežo, odkoder je šel ob za- ključku shoda povsem mirno. — Gregorčičev „reditelj“ na vratih je res nekaj rentail, toda orožnik je zgrabil in odstranil tega uzor- nega — reditelja-razgrajaca.

Dr. Anton Gregorčič — pokrovitelj laž- njivev, pojdi in skrij se, pa ne širi med naše pošteno ljudstvo toliko pohujšanja, toliko greha, toliko sovraštva!

Da je v „Gorici“ vse le nesramna laž, postavljamo za priče službujoče orožnike, ki so bili ves čas tik Gabrščeka. — Vera po — farjih dol!

Pokopali so v Gorici z vojaškimi častmi v ponedeljek vpoškojenega majorja Fr. Salibila.

Veselic v Gor. Vrtojbi v nedeljo je vspela prav popoljna. Polni zbor se je zopet odlika- val. Vsa čast g. nadučitelju Zornu, ki se je

toliko potrudil za zbor. Gospica Rožica Črne je deklamovala prav izborna Gregorčičeva „Soči“. Igra „Stara mesto mlade“ je provzro- čila obilo smeha. Vse vloge so bile v dobrih rokah; posebno omenjamo g.čni E. Bati- stičev in Ernesto Črnetovo. Tamburaši so igrali prav precizno in dovršeno. Čast vsem, ki so omogočili tako lepo veselico v Gor. Vrtojbi.

Vspored koncerta pevskih točk g.čne E. Bagnelasta se bo vršil drevi v hotelu Cen- tral; je jako obsežen in zanimiv. Nastopita tudi g.čni D. Šantel in K. Hrovatin.

Gledališka predstava v Rončah je skončala tako lepo, kakor je bilo pričakovati. Uloge so bile v dobrih rokah. Obisk, dasi vreme neugodno, dovoljen.

Premeščen je okrajni komisar K. baron Hohenbüchel iz Tolmina v Poreč; v Tolmin je premeščen iz Trsta namestništveni kon- ceptni praktikant dr. Fr. Vodopivec.

Porotno razpravo. — V soboto je skončala razprava proti svedrovcem. Obsojeni so Žerovic na 2 leti ječe, Slataper 4, Scarboncin in H. Sbiša 5, Malombra in Filippini 6. Včeraj se je imela vršiti razprava proti 24-letnemu M. Šuligoju iz Lokovca radi umora, pa je od- nešena na prihodnjo zasedanje, pokličejo še nekaj novih prič, dve nista prišli.

Menadžerija Kludsky na Birsovem zemljišču v ulici Codelli je res vredna obiska. Krasne živali, med katerimi vzbujajo vse občo pozor- nost slon Mamut. Predstava, katere daje kro- titelj, so jako zanimive. Ker so take mena- žerije redke v Gorici, je vredno ogledati si Kludskyjevo.

Veliki plus priredi tolovadno društvo „So- kol“ v Solkanu dne 25. t. m., in sicer v pro- storih g. Al. Mozetiča.

Ciganska godba pod vodstvom Bandi Rozsa-sa, dvornega primasa iz Opatije, priredi v hotelu „pri zlatem jellenu“ dva velika kon- certa danes in jutri ob 8^{1/2} zvečer. Vstop- nina 80 vin.

Razglednice božične in novoletne so v naj- večji izbiri že na prodaj v obeh naših trgo- vinah. — Letos smo si nabavili slovenske razglednice neštevilnih vrst. — Trgovcem na deželi, tobakarnarjem itd. priporočamo to za- logo. — 100 različnih razglednic po 4 K so že jako lepe.

Knjigarna in trgovina
A. Gabršček.

V pojasnilo konkurenčne nagrade „Ceres“. — Tovarne živil „Ceres“ so kakor znano razpi- sale konkurenčno nagrado K 15.000. Veliko hišnih gospodinj pa je bilo mnenja, da mo- rajo znati nova jedila, da dobé nagrado.

Od teh 15.000 K določenih je samo 2800 K za nove recepte jedil, z drugimi 12.200 K se obdari pa recepte onih starih navadnih jedil, katera se preizkusijo mesto z živalsko mastjo z jedilno mastjo Ceres.

Tvrški je v glavnem na tem ležeče, da po izkušnjah vseh zmornih gospodinj, katere vporabljuje jedilno mast Ceres, sestavi novo kuhinjsko knjigo, katera bi bila v poduk vsaki gospodinj, kako pripravljati vsa jedila s to mastjo.

Razno. — 30 letnega Miha Goljevščka so sprejeli v bolnišnico, ker se je močno opeknel ko je padel doma na ognjišče v ogenj. — Skregala sta se neki L. Drašček in Ot. Beltram. Drašček je vstrelil z revol- verjem pa k sreči ni zadel Beltrama. Konec prepira je naredila policija. — Aretirali so radi beračenja 22-letnega Iv. Fritza iz Be- ljaka. — Iv. Medvešček, 64 let star, se je hotel peljati po novi železnici v vagonu za nekadičce. Ker ni hotel ubogati sprevodnika, da ne sme kadiči, so ga aretirali. — Padel je 73-letni Ivan Simčič iz Kozane ter se pri padcu težko poškodoval. Pripeljali se ga v Gorico k usmiljenim bratom. — V noči na ponedeljek se je unel na Solkanski cesti pretep, zakaj, se ne ve; ranjeni so A. Me- nossi, Ivan Moncaro in Iv. Hiek. Napadalce išče policija.

Gospodarske in trgovske vesti.

V Dornbergu priredijo dne 2. dec. t. l. vinski semenj. Zbrani bodo tam uzorci raz- nih vin iz dornberške občine.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovega društva „Merkur“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 3 poslovodje mešane stroke, 2 kon- torista in stenografa, 10 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočnike špicerijske stroke, 6 po- močnikov manufakturne stroke, 3 pomočnike železninarske stroke, 1 prodajalko, 7 učencev.

Službe iščejo: 1 poslovodja, 12 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki špe- cerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 2 pomočnika modne in galant. stroke, 12 kon- toristinj, 4 blagajničarke, 2 prodajalki.

Občezano trgovino z usojem J. Drufovka v Gosposki ulici je izročil gospod J. Drufovka svojim sinovoma Rudolfu in Alojziju, katera jo bosta vodila naprej pod imenom J. Dru- fovka. Gosp. J. Drufovka je vodil to trgovino nad 40 let.

Vinska razstava in vinarski shod v Ljubljani sta se izborna obnesla. Razstavljenih je bilo tudi več vrst vin iz vipavskega okraja. Sprejeli so resolucijo, da se ustanovi v Ljubljani za- ložna klet. Razstave in shoda se je udele- žil tudi potovalni učitelj iz Gorice g. Štrekelj. V Cerknem so otvorili mlekarški tečaj, ki bo trajal 6 tednov.

Prijateljski sestanek slov. trgovcev in obrtnikov se bo vršil prihodnji torek in ne v soboto.

Razgled po svetu.

V državnem zboru nadaljujejo debato o vo- lilni reformi. Romanczuk se je protivil raz- širjenju avtonomije za Galicijo. Proti je go- voril tudi Daszynski. Šuklje je izjavil, da nje- gova stranka bo glasovala za vse odsekovne predloge. Posl. Sternberg je napadal krono; o vililni reformi je rekel, da je otrok pro- stitutke. —

Posl. Vovšek in Korošec sta interpeli- rala radi slovenščine pri sodnijah na Sp. Šta- jerskem in Koroškem. Podrobna razprava o vol. reformi se nadaljuje.

Poslanska zbornica utegne zborovati skoro do konca januarja 1907. Nove volitve bi bile po celi Avstriji 25. marca 1907. Vlada bi rada rešila še pogodbo z Lloydom, zakon o pospeševanju mornarice, devetmesečni pro- računski provizorij itd.

O srbskem prestolonasledniku so pisali razni listi, da je blazen ter da ga oddajo v kak sa- natorij. V resnici pa je prestolonaslednik le živahnega temperamenta in precej nagle jeze.

Na kolodvoru južne železnice v Ljubljani je za- del tovorni vlak iz Zagreba v drug tovorni vlak s tako silo, da so bili trije vozovi hi- poma razbiti, stroj in 11 drugih vozov je močno poškodovanih. Uničenega je tudi precej blaga. Človeške žrtve k sreči ni nobene.

Dva parobroda sta trčila skupaj, kakor po- ročajo iz Teobla. En parobrod se je potopil. 41 ljudi je utonilo.

Svojo ženo vstrelil. — V Zadru je vstrelil sodni kancelist Iv. Pellegrini svojo ženo, od katere je živel ločeno, katera pa je živela z nekim tamkajšnjim obrtnikom. Pellegrini je aretiran.

V Pottavi v Rusiji je bil ustreljen povelj- nik tamkajšnje posadke general Polkovnikov.

Najstarejša ženska na Ogrskem. — V Budim- pešti je umrla v starosti 108 let udova du- najskega bankirja Jakoba Albacharija, Roza Albachari. Vdova je bila 50 let.

Z avtomobilom skozi puščavo. — Belgijski baron Pierre de Cravhez hoče meseca de- cembra prevoziti na avtomobilu vso puščavo Sahara. Svojo vožnjo prične v Alžirju. Vseh potrebnih vzame s seboj za 20 dni, tako tudi priprav, ako bi bilo treba preiti jarke ali prepade.

Bomba v cerkvi sv. Petra v Rimu. — 18. t. m. opoldne je eksplodirala v cerkvi sv. Petra med oltarjem v postranski ladji in spomeni- kom papeža Klementa XIII. bomba. To je bilo med mašo. Med občinstvom je nastala ve- lika panika. Nesreče ni nobene. 1000 fran- kov je razpisala vlada za nagrado onemu, ki bi dobil vzročitelja.

Pruska vlada postopa z vso krutostjo proti Poljakom radi šolskega štrajka. 200 občinskih predstojnikov in šolskih načelnikov je odstav- ljenih. Dva urednika, ki sta pisala za štrajk, so obsodili enega v globo 200 mark, drugega v ječo na mesec dni.

Koterijske številke.

17. novembra 1906.

Dunaj 56 72 21 19 6
Grao 34 28 71 77 53

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče niroberškega in drobnega blaga ter tkanin, prajo in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venel. — Mašne knjigice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trglj ter na deželi. 2 35-8

Stara tvrdka pri kateri se stalni odjemalci poslužujejo že nad 30 let!

Druge reklame ne potrebuje moja krojaška delavnica in trgovina z gotovimi oblekami.

Izdeluje obleke za vsak stan: civilne, uradniške in vojaške.

V zalogi ima vedno sveže blago za vsak letni čas iz prvih tovaren.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

== Anton Krušič, ==
krojaški mojster in trgovec
v Gorici

tek. Frana Josipa 35 — tek. Josipa Verdi 33.

Potrjim srcem naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da nam je iskreno ljubljena mati, gospa

Katarina vdova Breščak

dne 20. novembra ob 1. uri popoldni po dolgi in mučni bolezni previdena s svetimi sakramenti za umirajoče v 62. letu izdihnila svojo blago dušo.

Zemski ostanki nepozabne pokojnice se prepeljejo v sredo ob 4. uri popoldne na domače pokopališče v Pevmi.

V PEVMI, dne 20. novembra 1906.

Elifa Čuk, Josip Čuk,
zeta.

Anton, Viktorija, Matilda,
sin in hčeri.

Foulerdovo svilo od 60. kr. do gl. 370 meter za bluze in obleke. Franko in carine prosto na dom. Bogata vzorna zbirka z obratno pošto. **Tovarna svile Henneberg v Gurihu.** (2)

Štev. 1372.

Razpis dražbe.

Podpisano županstvo razpisuje zmanjševalno dražbo za zgradbo klavnice v Solkanu. — Izključna cena je 5314 K 57 vin. — Načrt, predarek pa stavbeni pogoji so na ogled pri podpisnem županu. —

Sprejmajo se le pismene, zapečatene ponudbe, katerim je priložiti 10-odstotno varščino.

Rok za vlaganje ponudb poteče dne 15. decembra t. l. ob 12. uri popoldne.

Županstvo Solkan

17. novembra 1906.

Župan:

M. pl. Batistič.

Praktikanta

sprejme

„Posojilnica in hranilnica“ v Ajdovščini.

Plača po dogovoru. Nastop službe s 1. januarjem 1907. — Prošnje za to službo naj se vložijo do 15. decembra t. l. pri „Posojilnici in hranilnici“ v Ajdovščini.

Lepa vila

Sredi prostranega vrta v najlepši legi pri Sv. Luciji ob železnici

se prodá

Vila ima šest zračnih sob, dve kuhinji, sobe za jedila in kleti.

Pojasnila daje lastnik

Anton Mikuž.

Trinadstropna hiša na prodaj

v Gorici. Cesta Frana Josipa

Hiša je na voglu, solidno zidana, v vsakem nadstropju je jedno stanovanje, pripravno razdeljeno, prostorno podstrešje s sobami, dobre kleti, mali vrt, dve dvorišči, hlev s kolnico, in senikom, kuhinja za pranje, vodna in plinova vpeljava.

Naslov pové naše upravništvo.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Sius. št. 2.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potice itd.

Potovalec

za Spodnje Štajersko, Kranjsko in Primorsko

se išče

za jedno prvih tvrdk stroke za živila. Prosilci morajo biti rodom Slovenci, kat. veroizpovedanja, mlajših let in samskega stanu; dalje morajo biti večji nemškega, slovenskega in italijanskega jezika. Izvedljive ponudbe s podatki, priporočili pod R. R. 525, sprejema Rudolf Mosse, Dunaj I. Seilerstätte.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkinega olja

prve vrste

najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —80, —88, —96, 112, 120, 136, 144, 160, 180, 200.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Oročja — municije,

predmeti za lov, dinamitne patrone.

Na zahtevo pošiljamo ilustrovane cenike zastonj in franko.

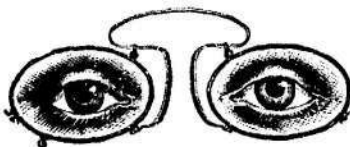
Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9.

A. Primožič

optik

na naznanja, da je otvoril svojo delavnico Gorica — ulica Vetturini št. 3.

Na prodaj ima: očala, zlata in niklasta, vse številke, barometre, toplomere, zdravniške toplomere, kukala, vage za vina in špirtite, različne mikroskope ter druge v to stroko spadajoče reči.

Sprejema popravila ter pošilja ista na željo domov ter je sploh občinstvu na razpolago z najboljšim blagom.

Na tisoče

priznanj se mi je izrazilo tekom mojega delovanja od strani mojih odjemalcev glede dobre kakovosti mojega blaga. Radi tega smem upati, da se pred nakupom raznih potrebščin za vsako letno sezono obrne sl. občinstvo v prvi vrsti na mojo trgovino, ker le tu dobi zares solidno in ceno blago. Omeniti hočem samo sledeče predmete: **Kožuhovne ovratnike (Boa)**, Jaeger podobne za letni in zimski čas. Čevlje za dom, svilene in volnene šerpe. Največja zaloga okraskov za obleke, vedno zadnje novosti. Rokavice, nogavice, pasove, ovratnice in perilo za gospode, toaletna mila, dišavnice glavničke, možnjice itd.

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Anker-Pain-Expeller
je splošno priznано kot izvrstno bol blažujoče mazilo in se dobro uporablja pri prehlajenjenih; cena 80 vin., K 140 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „SIDRO“ potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.
RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatemu levu“ v Prazi
Elisabethgasse Šev. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

CHRISTOFFLE
Namizno orodje in posodje vseh vrst.
Priznana težko posrebrjena najlepše forme.
Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za emako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.
Jedino nadomestilo pravega srebra.
Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.
C. kr. dvorni založniki
Christoffle & Co. — Dunaj
L. Operaring 5 (Heinrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki posebno tovarniško znamko in ime Christoffle.

JOSIP ROVAN

Komisijsko & agencijsko podjetje v Gorici
Stolni trg št. 9. (Piazza del Duomo) v lastni hiši.

Zaloga piva iz „Prve kranjske izvozne pivovarne in tvornice slada na par T. Fröhlich iz Vrhnike.“

Zaloga moke in mlevskih izdelkov valjčnega mlina W. Jochmann iz Ajdovščine.

Zaloga testenin „Prve kranjske tvornice testenin Žnidaršič & Valentič iz Ilirske Bistrice.“

Zaloga in prodaja umetnega ledú v poljubnih množinah „Prve goriške tvornice kristalnega ledú August Tanner-ja v Gorici.“

Zastopstvo „Kraljevo pooblaščen Zagrebačke delniške tvornice likerjev, hrvatskih sadnih destilatov, parne rafinerije slivovke in konjaka.“

Zastopstvo „Prve hrvatske tvornice kanditov iz Zagreba.“

Blago razpošilja se vožnje prosto na vse postaje. — Ceniki na zahtevo zastonj in franko.

Zastopstva za zrovalnih zavodov:

„PRVE ČESKE splošne deln. družbe za zavarovanje NA ŽIVLJENJE v Prazi.“

„CROATIAE“ zavarovalne zadruge v Zagrebu proti poškodbam po ognju, streli, razpoku itd. itd.

„PROVIDENTIAE“ splošne zavarovalne družbe na Dunaju za zavarovanje proti nezgodam itd. itd.

Vsa tozadevna pojasnila, ceniki in prošpekti dopošljejo se na zahtevo poštnine prosto. — Za mojo tvrdko poslujoči potovalci in sotrudniki izkazati se morajo s potrebnimi pooblastili.

Najbolj elegantno in najboljše OBUVALO sveta je iz tovarne

— D. H. Pollak in drug. —

Izključna prodaja za Gorico.

v veliki zalogi ubuvala z lastno delavnico

Jos. Čocianciž v Gorici

(vstanovljena leta 1873.)

Cesta Josipa Verdi št. 25, nasproti ljudskemu vrtu.

Originalni ameriški čevlji iz tovarne

Millford Shoe Company v Millford (Severna Amerika.)

Čevlji iz sukna in klobučevine za zimo. — Galoši vseh velikosti.

Izbira obuvala lastnega izdelka.

Odlikovana pekarija in sladničarna KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter objavlja solidno posrežbo po jako nizkih cenah.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorec«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v Trgovskem domu.

Načelstvo in nadzorstvo.

„Goriška Tiskarna“ priporoča vizitke

Prosiva zahtevati listkell

Največja zaloga vseh stavbah potrebščin, kakor: cement, stavbne mostelje, vsakovrstne okeve, železje, strojna okna, ceri za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovedih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber

kuhinjskega in hišnega orodja, pečij, štedilnikov po brezprimerno nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškofijo št. 11.

Edina zaloga stavbah mosteljev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri nasu za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listkell

==== Potrosite za svoje zdravilje ====

6 vinarjev

ter poskusite zavojček cigaretnega papirja najboljše vrste

AIDA

Dobiva se v vseh tobakarnah.

— Prodaja na debelo v trgovini

A. Gabršček v Gorici.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMAATIZMU in PROTINU

je liker Godina izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igea“, Via del Farneto 4.

cenca steklenice E 1.40. Is Trsta se se razdeli na manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom E 7.— pristo poštnine.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni i avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Novost! Velik učinek! Briljantno božično drevesce z zvončkljanjem

s 6 pozlačenimi angeljci, 30 cm visoki. Nerazlomljiva konica drevesca.

Garantuje se za izborno delovanje.

Najlepši in največji okraski božičnega drevesca, no bi smel manjkati v nobeni rodbini

V gorkem zraku ki ga segrejejo 3 sveče, se vrti kolo, na katerem so vtrjene kroglice, ki udarjajo 3 zvončke, da nastane lepo božično zvonjenje.

Cena v kartonu z navodilom v uporabi franko proti naprej plačilu 1 komad

K 1.50

3 kom. K 4.—
6 " " 7.50
12 " " 13.50
Po povzetju 20 vin. več.

Ako ne ugaja, se vrne denar.

Naroča naj se pravočasno pri

Hanns Konrad

Prva tovarna ur Most (Brüx) št v. 2069 Češko.

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwannan-Apoteka, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

C. kr. privil.

krojaški krojil.

25 LET OBSTOJEČA

strokovna krojačnica prave vrste

za vsaki stan

V GORICI NA TRAVNIKU.

Cena oblek za vse stanove.

Salonska obleka zimska ali letna:

I. Salon obleka iz mode Strich-Kamgarn	70-92
II. " " " " Parovien	65-86
III. " " " " Kamgarn	60-80
IV. " " " " Seviot	54-72
I. Talar ali Romana iz vsakovrstnega sukna	33-70

Površniki zimski ali letni:

I. Površniki iz mode Strich-Kamgarn	45-70
II. " " " " " "	36-60
III. " " " " Biberet ali kočman	40-65
IV. " " " " Seviot	32-40
V. " " " " za dečke od 9 do 16 let	9-30

Obleke zimske ali letne:

I. Obleke iz mode najfinejšega sukna	60-90
II. " " " " Kamgarn	56-80
III. " " " " Seviot	35-72
IV. " " " " Loden	35-60
I. " " za dečke od 9 do 16 let vsake vrste	11-15
II. " " " " od 3 do 12	5-20
I. Okrogla dolga Pelegrina nepremočljiva	15-25
II. Havelok vsake vrste nepremočljiv	15-25
I. Hlače vsake vrste blaga	5-25
II. " " " " za dečke od 9 do 16 let	3-15
III. " " " " " " od 3 do 12 let	2-11
I. Kompletna Sokolska obleka	36

Blago gotovo se prodaja ceneje kot drugi trgovci.

M. POVERAJ.

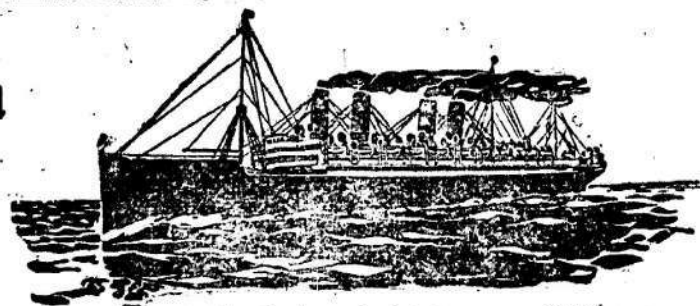
Globin

najboljše in najfinejše čistilo za čevlje

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“ in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorske vožnje traja samo 5-6 dni.

Natuben, zanesljiv podnik in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnice dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDU TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, teče in brezplačno. — Posrežba poštna, realna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizono, Utah, Wiooming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodne in izredne cene črne čevljarstva. Odhoda na taj potovanja iz Bremna enkrat mesečno.

Ta se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singaporo v Avstralijo itd.

POZORI! BERITE!!